

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.133

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 decembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
505. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor	2-8	756. — Ordin al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului, privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială Filiala „Institutul de Cercetare-Proiectare Sisteme de Producție” — S.A.	10-11
945. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor	9	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		55. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului privind executarea contractelor de garanție reală mobilă având ca obiect valori mobiliare admise la tranzacționare pe piețele reglementate	11
1.889. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Centrului Național al Cinematografiei în domeniul public al municipiului Focșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Focșani, județul Vrancea	9-10	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Decizie asupra admisibilității din 11 iunie 2002 în cauza Costandache împotriva României (Cererea nr. 46312/99)	12-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 13 iunie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Termenii și expresiile de mai jos, folosite în prezenta lege, au următorul înțeles:

a) *precursori — substanțe clasificate* sunt substanțele chimice folosite la fabricarea ilicită a drogurilor, clasificate potrivit anexei nr. 1, produsele naturale și amestecurile care le conțin, cu excepția medicamentelor, preparatelor farmaceutice, amestecurilor, produselor naturale și a altor preparate care conțin aceste substanțe și care au o astfel de compoziție încât nu permit recuperarea sau utilizarea substanțelor respective în acest scop, prin metode simple sau rentabile;

b) *substanțe neclasificate* — orice substanță care, deși nu este cuprinsă în anexa nr. 1 la prezenta lege, este identificată ca fiind deja utilizată în obținerea ilicită a drogurilor. Lista acestor substanțe și modul de informare a autorităților cu privire la circuitul lor se stabilesc prin regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi;

c) *operator* — orice persoană fizică sau juridică implicată în introducerea pe piață a precursorilor;

d) *introducere pe piață* — orice punere la dispoziție, cu titlu oneros sau gratuit, a precursorilor sau stocarea, fabricarea, producerea, transformarea, comercializarea, distribuirea sau curtajul în scopul punerii la dispoziție a acestor substanțe;

e) *import* — introducerea pe teritoriul vamal al României și/sau al Uniunii Europene a precursorilor;

f) *export* — scoaterea de pe teritoriul vamal al României și/sau al Uniunii Europene a precursorilor;

g) *operațiuni cu precursori* — fabricarea, producerea, tratarea, sinteza, extracția, condiționarea, distribuirea, punerea în vânzare, livrarea, procurarea, folosirea, ambalarea, transportul, stocarea, depozitarea, manipularea, recuperarea, distrugerea, curtajul sau orice altă activitate legală de import, export, tranzit ori intermediere de precursori.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Operațiunile cu precursorii din categoriile I și a II-a prevăzute în anexa nr. 1 se autorizează de către Ministerul Sănătății după obținerea avizului prealabil și obligatoriu al Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) Pentru farmacii, inclusiv farmaciile veterinare, autorizația pentru operațiuni cu precursori se acordă o dată cu eliberarea autorizației de funcționare.

(3) Operațiunile cu precursorii din categoria a III-a prevăzută în anexa nr. 1 sunt permise numai pe baza

autorizației emise de Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 5.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Persoanele fizice și juridice pot procura, deține și folosi, fără a fi obligate să obțină autorizație eliberată conform art. 4, precursorii din categoria a III-a, iar din categoria I numai permanganat de potasiu, în condițiile și cantitățile prevăzute în regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Exportul și importul precursorilor se efectuează de operatori autorizați de Ministerul Sănătății sau de Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase, în conformitate cu dispozițiile art. 4.

(2) Exportul precursorilor din categoriile I și a II-a în cantități mai mari decât limitele anuale aprobate se efectuează de operatori autorizați pe baza unei autorizații de export, eliberată pentru fiecare operațiune de către Ministerul Sănătății. Limitele anuale și modelul autorizației sunt prevăzute în regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

(3) Exportul precursorilor din categoria a III-a în cantități mai mari decât limitele anuale aprobate se efectuează de operatori autorizați pe baza unei autorizații de export, eliberată pentru fiecare operațiune de către Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase. Modelul autorizației și limitele anuale sunt prevăzute în regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

(4) Operațiunile de comerț cu precursori în și din statele membre ale Uniunii Europene sunt asimilate comerțului intern și se desfășoară în aceleași condiții.

(5) Se exceptează de la prevederile alin. (2) și (3) și se solicită în mod obligatoriu autorizație de export în situația în care precursorii, în orice cantitate, sunt destinați, direct sau indirect, unui operator stabilit în una dintre țările care au solicitat notificarea prealabilă a exportului în conformitate cu art. 12 paragraful 10 din Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, întocmită la Viena la 20 decembrie 1988, la care România a aderat prin Legea nr. 118/1992, și cu Rezoluția 20/4 a Sesiunii speciale a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite asupra drogurilor din 1998. Lista țărilor respective este prevăzută în regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi și se actualizează permanent în baza comunicărilor organismelor internaționale competente sau ca urmare a încheierii de acorduri bilaterale.

(6) La solicitarea autorizației de export, operatorul prezintă declarația de utilizare finală a partenerului extern, confirmarea notificării exportului către Inspectoratul General al Poliției Române, și, după caz, autorizația de import a destinatarului.“

5. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Operatorul persoană fizică sau juridică autorizată poate furniza una sau mai multe dintre substanțele prevăzute în anexa nr. 1 numai unui cumpărător autorizat în conformitate cu art. 4, după obținerea de la cumpărător a unei declarații în care să se precizeze utilizările concrete ale fiecărei substanțe, cu excepția farmaciilor și a situațiilor prevăzute la art. 5.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) nu este necesară pentru substanțele și cantitățile care nu depășesc limitele anuale prevăzute la art. 6 alin. (2) și (3).

(3) În cazul în care furnizarea are ca obiect mai multe substanțe dintre cele prevăzute la alin. (1), furnizorul va solicita cumpărătorului câte o declarație separată pentru fiecare dintre aceste substanțe.

(4) Furnizorii precursorilor din categoriile a II-a și a III-a, prevăzute în anexa nr. 1, pot accepta din partea cumpărătorilor pe care îi aprovizionează cu regularitate, ca alternativă la declarația pentru livrări individuale, o singură declarație pentru livrări multiple, cuprinzând numărul de livrări pe o perioadă de maximum 12 luni. Declarația alternativă se acceptă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) cumpărătorul este unul dintre cei cărora furnizorul le-a livrat substanța de cel puțin 3 ori în ultimele 12 luni;

b) furnizorul nu are motive să presupună că substanța ar putea fi folosită în scopuri ilegale;

c) cantitățile comandate sunt compatibile cu consumurile obișnuite pentru acel cumpărător.

(5) Declarațiile de utilizare ale cumpărătorului pentru livrări individuale și livrări multiple se întocmesc potrivit modelelor prevăzute în anexa nr. 2 și, respectiv, anexa nr. 3.“

6. Alineatele (1) și (2) ale articolului 9 vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Operatorii sunt obligați să asigure și să păstreze evidența mișcării zilnice a precursorilor în registre special destinate acestui scop.

(2) Registrele vor fi numerotate, parafate, șnuruite și sigilate de operator.“

7. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Operatorul este obligat să depună autorizația de funcționare, eliberată în conformitate cu dispozițiile art. 4, la autoritatea emitentă, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încetării activității cu precursori.

(2) Ministerul Sănătății și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase au obligația să prezinte pe site-urile lor autorizațiile anulate, în termen de 10 zile lucrătoare.

(3) În termenul de 30 de zile prevăzut la alin. (1), operatorul va preda în custodie întreaga cantitate de precursori rămasă în stoc la data încetării activității unui operator autorizat, la care va fi păstrată, pe cheltuiala operatorului care și-a încetat activitatea, până la valorificarea acesteia către un cumpărător autorizat, cumpărător ce va declara în scris utilizarea pentru fiecare substanță, cu excepțiile precizate la art. 8. În cazul în care predarea în custodie a precursorilor nu este posibilă sau în situația expirării termenului de valabilitate ori a deprecierei, operatorul îi poate distruge în condiții ecologice, printr-un operator autorizat pentru distrugere, în prezența unei comisii din care face parte persoana responsabilă de activitatea cu precursori desemnată de operator, un

reprezentant al formațiunii antidrog competentă teritorial și un specialist în protecția mediului.

(4) La încetarea activității operatorul este obligat să predea toate documentele referitoare la operațiunile cu precursori direcției județene sau a municipiului București a Arhivelor Statului.“

8. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Eliberarea precursorilor, indiferent în ce scop, din depozite, încăperi sau alte spații în care sunt păstrați se face numai în baza autorizației primitoare, obținută în conformitate cu dispozițiile art. 4.“

9. Alineatul (2) al articolului 15 va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii vor preda o dată cu precursorii destinați transportului, suplimentar față de documentele prevăzute prin reglementările specifice fiecărui mod de transport, și ordinul de transport, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4.“

10. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Tranzacțiile comerciale cu precursori, care se efectuează fără atingerea fizică a teritoriului României, se notifică de către operatorul român care le realizează, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data la care va avea loc operațiunea, Inspectoratului General al Poliției Române, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.“

11. Alineatul (1) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Condițiile și procedura pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare prevăzute la art. 4 se stabilesc prin regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.“

12. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Cererile de autorizare privind operațiunile cu precursori din categoria a III-a prevăzută în anexa nr. 1 se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării la autoritatea competentă să elibereze autorizația respectivă.“

13. La articolul 21, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Autorizația de funcționare, obținută în conformitate cu dispozițiile art. 4, se retrage, dacă.“

14. La articolul 21, după litera c) se introduce litera d) cu următorul cuprins:

„d) operatorul nu a notificat Inspectoratului General al Poliției Române, cu cel puțin 20 de zile înainte, operațiunea de export sau de import ce urmează a fi efectuată.“

15. La articolul 22, partea introductivă și litera b) vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Autorizația de export nu se acordă în următoarele situații:

.....
b) neprezentarea de către solicitant a declarațiilor de utilizare a precursorilor ce urmează a fi exportați sau prezentarea unor declarații de utilizare neconforme cu realitatea sau incorect întocmite;“

16. La articolul 22 litera e) se abrogă.

17. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Producătorii de precursori și utilizatorii de precursori în procesul de producție raportează, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, situația pentru anul precedent a producției, a comercializării și a stocului la 31 decembrie, referitoare la substanțele prevăzute în anexa nr. 1, precum și situații trimestriale, în termen de 10 zile de la încheierea fiecărui trimestru.

(2) Situațiile referitoare la precursorii din categoriile I și a II-a se depun la Ministerul Sănătății, iar cele referitoare la precursorii din categoria a III-a, la Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase.

(3) Operatorii prevăzuți la alin. (1) depun la Ministerul Sănătății, până la data de 10 iunie a anului în curs, estimarea producției și importului pentru anul următor.“

18. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Operatorii care efectuează operațiuni de export/import cu precursori sunt obligați să comunice în scris autorității emitente a autorizației, trimestrial, în termen de 10 zile lucrătoare de la încheierea fiecărui trimestru, următoarele date:

- a) denumirea și cantitatea substanțelor prevăzute în anexa nr. 1, exportate sau importate;
- b) furnizorul, destinatarul și transportatorul;
- c) copie de pe declarația vamală de import/export.

(2) Ministerul Sănătății are obligația să raporteze către Organul Internațional de Control al Drogurilor de la Viena situațiile statistice trimestriale și anuale pentru substanțele clasificate ca precursori. O copie a raportului se transmite Agenției Naționale Antidrog.“

19. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Inspectoratul General al Poliției Române prenotifică operațiunile de export cu precursori, efectuate de operatori, autorităților naționale competente din țările de destinație, conform regulamentului de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.“

20. Alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Controlul respectării dispozițiilor prezentei legi se exercită, potrivit atribuțiilor ce le revin în domeniile lor de activitate, de Ministerul Sănătății, Ministerul Administrației și Internelor, Autoritatea Națională a Vămirilor și de Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase.“

21. La articolul 26, după alineatul (3) se introduc alineatele (4), (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(4) Ministerul Sănătății și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase au obligația să prezinte pe site-urile lor operatorii autorizați.

(5) Autoritățile prevăzute la alin. (1) comunică Agenției Naționale Antidrog datele necesare monitorizării operațiunilor cu precursori pentru constituirea bazei naționale centralizate de date.

(6) Agenția Națională Antidrog asigură, în condițiile legii, coordonarea unitară la nivel național a activităților în domeniul precursorilor desfășurate de instituțiile abilitate și cooperarea acestora cu structurile societății civile și operatorii cu precursori.“

22. După articolul 26 se introduce articolul 26¹ cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — În scopul prevenirii deturnării precursorilor pentru fabricarea ilicită a drogurilor, operatorii, direct sau prin asociațiile lor profesionale, vor anunța autoritățile competente române, cu 20 de zile înainte, despre derularea oricărei operațiuni de import, prezentând o copie de pe declarația de utilizare finală transmisă autorității competente din țara de export.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 17 noiembrie 2004.
Nr. 505.

23. Alineatul (1) al articolului 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 27 lit. a)—f) și h)—i) se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 30.000.000 lei, iar cele prevăzute la lit. g) și j)—n), cu amendă de la 20.000.000 lei la 60.000.000 lei.“

24. La articolul 28, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) Sumele provenite din amenzile contravenționale prevăzute de prezenta lege se fac venit la bugetul de stat în proporție de 75%, diferența de 25% revenind autorității din care face parte agentul constatator care a aplicat amenda, ca venituri proprii.

(4) Sumele reținute ca venituri proprii se utilizează pentru suportarea cheltuielilor specifice de inspecție și pentru stimularea personalului, iar sumele neutilizate până la sfârșitul anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.“

25. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta lege.“

26. Anexa nr. 1 „Lista cuprinzând substanțele care sunt folosite în mod frecvent la fabricarea ilicită a drogurilor (precursori)” se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta lege.

27. Anexele nr. 2, 3 și 4 se abrogă.

28. Anexa nr. 5A se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta lege, anexa nr. 5B se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezenta lege, anexa nr. 7 se înlocuiește cu anexa nr. 4 la prezenta lege, iar anexa nr. 6 devine anexa nr. 5.

Art. II. — În cuprinsul legii, denumirile: Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul de Interne, Ministerul Industriei și Resurselor și Ministerul Finanțelor Publice se înlocuiesc cu: Ministerul Sănătății, Ministerul Administrației și Internelor, Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase și, respectiv, Autoritatea Națională a Vămirilor.

Art. III. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. IV. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi, Agenția Națională Antidrog, Ministerul Sănătății și Ministerul Administrației și Internelor, cu avizul Ministerului Economiei și Comerțului și Ministerului Finanțelor Publice, supun adoptării Guvernului proiectul hotărârii pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.121/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 23 octombrie 2002.

Art. VI. — Legea nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 13 iunie 2002, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

LISTA

cuprinzând substanțele care sunt folosite în mod frecvent la fabricarea ilicită a drogurilor (precursori)

Categoria I

Nr. crt.	Substanța	Denumire N.C.	Poziția tarifară	Număr C.A.S. ¹
1.	Efedrină		2939.41.00	299-42-3
2.	Ergometrină		2939.61.00	60-79-7
3.	Ergotamină		2939.62.00	113-15-5
4.	Acid lisergic		2939.63.00	82-58-6
5.	Fenil 1 propanonă 2 (BMK) -	fenilacetona	2914.31.00	103-79-7
6.	Pseudoefedrină		2939.42.00	90-82-4
7.	Acid N-acetil antranilic	Acid 2-acetamidobenzoic	2924.22.00 2924.23.00	89-52-1
8.	3,4-Metilendioxfenil-propanonă-2 (PMK)	1-(1,3-benzodioxol-5-y1) propan 2 - one	2932.92.00	4676-39-5
9.	Isosafrol		2932.91.00	120-58-1
10.	Piperonal		2932.93.00	120-57-0
11.	Safrol		2932.94.00	94-59-7
12.	Clorhidrat de pseudoefedrină		2939.41.00	
13.	Sulfat de pseudoefedrină		2939.42.00	
14.	Clorhidrat de efedrină		2939.41.00	
15.	Nitrat de efedrină		2939.41.00	
16.	Sulfat de efedrină		2939.41.00	
17.	Clorhidrat de ergometrină		2939.61.00	
18.	Hidrogenomaleat de ergometrină		2939.61.00	
19.	Oxalat de ergometrină		2939.61.00	
20.	Tartrat de ergometrină		2939.61.00	
21.	Clorhidrat de ergotamină		2939.62.00	
22.	Succinat de ergotamină		2939.62.00	
23.	Tartrat de ergotamină		2939.62.00	
24.	Norefedrină		2939.41.00 2939.49.00	14838-15-4
25.	Permanganat de potasiu		2841.61.00	7722-64-7

1) Numărul C.A.S. reprezintă numărul din Registrul "Chemical Abstracts Service", număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul C.A.S. este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Categoria a II-a

Nr. crt.	Substanța	Denumire N.C.	Poziția tarifară	Număr C.A.S.
26.	Anhidridă acetică		2915.24.00	108-24-7
27.	Acid antranilic		2922.43.00	118-92-3
28.	Acid fenil acetic		2916.34.00	103-82-2
29.	Piperidină		2933.32.00	110-89-4
30.	Auriclorură de piperidină		2843.30.00	
31.	Clorhidrat de piperidină		2933.32.00	
32.	Hidrogen tartrat de piperidină		2933.32.00	
33.	Nitrat de piperidină		2933.32.00	
34.	Fosfat de piperidină		2933.32.00	
35.	Picrat de piperidină		2933.32.00	
36.	Platinoclorură de piperidină		2843.90.90	
37.	Tiocianat de piperidină		2933.32.00	

Categoria a III-a

Nr. crt.	Substanța	Denumire N.C.	Poziția tarifară	Număr C.A.S.
38.	Acetonă		2914.11.00	67-64-1
39.	Eter etilic (oxid de dietil)	Eter dietilic	2909.11.00	60-29-7
40.	Metiletilcetonă (MEK)	Butanonă	2914.12.00	78-93-3
41.	Toluen		2902.30.10 2902.30.90 2902.30.00	108-88-3
42.	Acid sulfuric		2807.00.10	7664-93-9
43.	Acid clorhidric	Clorură de hidrogen	2806.10.00	7647-01-0

NOTA 1:

Pozițiile tarifare sunt conform Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și Tarifului vamal de import al României 2001.

NOTA 2:

Se includ și alte săruri ale substanțelor clasificate în aceste 3 categorii, cu excepția sărurilor acidului clorhidric și ale acidului sulfuric, ori de câte ori existența unor astfel de săruri este posibilă.

ANEXA Nr. 2.....
(antetul operatorului).....
(nr. și data înregistrării)**DECLARAȚIA****cumpărătorului privind utilizarea/utilizările concretă/concrete a/ale substanțelor prevăzute în anexa nr. 1 (livrare individuală)**

.....
(denumirea operatorului, cu datele de identificare complete)

cu sediul social în
(adresa completă)

valabilă până la data

Autorizația pentru activitatea cu precursori nr., emisă la data de
de către
(denumirea autorității emitente)

Am comandat de la
(denumirea și adresa complete ale furnizorului)

din următoarea substanță:
(denumirea și poziția tarifară din anexa nr. 1 la Legea nr. 300/2002
privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor)

cantitatea de kg/l, pe care o vom utiliza în propriul proces de
producție în scopul
(se menționează utilizările concrete)

Declar că substanța menționată va fi revândută sau furnizată unui cumpărător numai cu condiția ca acesta să dea o declarație similară privind utilizarea sau, pentru substanțele din categoria a II-a și a III-a o declarație privind livrările multiple.

Am luat cunoștință de faptul că nerespectarea scopului declarat în prezenta declarație constituie infracțiunea de fals în declarații, faptă prevăzută și pedepsită de art. 292 din Codul penal.

.....
(numele și prenumele reprezentantului
autorizat al cumpărătorului).....
(data).....
(funcția).....
(semnătura)ANEXA Nr. 3.....
(antetul operatorului).....
(nr. și data înregistrării)**DECLARAȚIA****cumpărătorului privind utilizarea/utilizările concretă/concrete a/ale substanțelor din categoria a II-a sau a III-a prevăzute în anexa nr. 1 (livrări multiple)**

.....
(denumirea operatorului, cu datele de identificare complete)

cu sediul social în
(adresa completă)

Autorizația pentru activitatea cu precursori nr., emisă la data de
de către
(denumirea autorității emitente)

valabilă până la data de

Intenționăm să comandăm de la
(denumirea și adresa complete ale furnizorului)

din următoarea substanță:
(denumirea și poziția tarifară din anexa nr. 1 la Legea nr. 300/2002
privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor)

cantitatea de kg/l, pe care o vom utiliza în propriul proces de
producție în scopul
(se menționează utilizările concrete)

Cantitatea sus-menționată este suficientă, după cea mai bună apreciere, pentru desfășurarea normală a procesului de producție pentru luni.
(maximum 12 luni)

Declar că substanța menționată va fi revândută sau furnizată unui cumpărător numai cu condiția ca acesta să dea o declarație pentru livrări individuale sau multiple.

Am luat cunoștință de faptul că nerespectarea scopului declarat în prezenta declarație constituie infracțiunea de fals în declarații, faptă prevăzută și pedepsită de art. 292 din Codul penal.

.....
(numele și prenumele reprezentantului
autorizat al cumpărătorului)

.....
(data)

.....
(funcția)

.....
(semnătura)

ANEXA Nr. 4
Regim special

Societatea comercială
cu sediul social în
Str. nr.
Județul/sectorul

Nr. autorizației speciale pentru activitatea
cu precursori a transportatorului

ORDIN DE TRANSPORT

Nr. din

În baza autorizației pentru activitatea cu precursori a predătorului mărfii nr.
,se transportă cu
(datele de identificare a mijloacelor de transport: tip, marcă, nr. de înregistrare
sau de înmatriculare etc.)

apartinând, în perioada, pe ruta
cantitatea de kg/l de
(brută/netă) (denumirea substanței, conform anexei nr. 1 la Legea nr. 300/2002
privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor)

Marfa se ridică de la
(denumirea furnizorului și locul de unde se ridică marfa)

având destinația
(locul de destinație — denumirea și adresa destinatarului)

urmând a fi utilizată în scopul
și este însoțită de
(numele, prenumele, seria și nr. actului de identitate ale delegatului)

și de
(numele, prenumele, seria și nr. actului de identitate ale conducătorului auto)

Conducătorul unității,

Responsabil cu precursorii,

.....

.....

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor
folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din
Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea
Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea
ilicită a drogurilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al
României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 noiembrie 2004.
Nr. 945.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea
Centrului Național al Cinematografiei în domeniul public al municipiului Focșani
și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Focșani, județul Vrancea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea
nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil situat în
municipiul Focșani, județul Vrancea, având datele de
identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă
din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din
administrarea Centrului Național al Cinematografiei în

domeniul public al municipiului Focșani și în administrarea
Consiliului Local al Municipiului Focșani, județul Vrancea.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la
art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile
interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în
vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,

Gheorghe Emacu

Ministrul culturii și cultelor,

Răzvan Theodorescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 4 noiembrie 2004.
Nr. 1.889.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Centrului Național al Cinematografiei în domeniul public al municipiului Focșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Focșani, județul Vrancea

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform Hotărârii Guvernului nr. 15/2004
Municipiul Focșani, Bd. Unirii nr. 36, județul Vrancea	Statul român, din administrarea Centrului Național al Cinematografiei	Județul Vrancea, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Focșani	Suprafața terenului = 1.195 m ² Suprafața construită = 1.195,36 m ²	100.919

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

**privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară
la Societatea Comercială Filiala „Institutul de Cercetare-Proiectare Sisteme de Producție” — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 21 iunie 2002, cu completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 881/2004 pentru aprobarea Strategiei de privatizare a unor societăți comerciale aflate în portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului, pentru anul 2004, și ale Listei nr. 5 privind societățile comerciale oferite la privatizare de Ministerul Economiei și Comerțului — Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, publicată în data de 24 mai 2004 în cotidienele „Ziarul financiar”, „Bursa” și „România liberă”,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială Filiala „Institutul de Cercetare-Proiectare Sisteme de Producție” — S.A. din cadrul Companiei Naționale „Romarm” — S.A.,

ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare la Societatea Comercială Filiala „Institutul de Cercetare-Proiectare Sisteme de Producție” — S.A. din cadrul Companiei Naționale „Romarm” — S.A., denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul București, Șos. Olteniței nr. 107—111, sectorul 4, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J40/2.024/2002, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale și a supravegherii financiare în perioada de privatizare administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere a societății comerciale, cu accent pe:

— convocarea adunării generale a acționarilor ori de câte ori este necesar;

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) întocmirea unui grafic împreună cu societatea comercială pentru îndeplinirea de către aceasta a obligației de a efectua toate plățile către creditorii bugetari, furnizorii de utilități, alți furnizori, creditorii financiari și alți creditori, inclusiv pentru instituțiile publice implicate, în scopul reducerii gradului de îndatorare;

c) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare; pe cale de consecință, aceștia vor ridica toate sarcinile care grevează asupra activelor societății comerciale care urmează a fi vândute, externalizate sau transferate, în scopul creșterii atractivității la privatizare;

d) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare; pe cale de consecință, aceștia vor suspenda, până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, aplicarea oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și nu vor face nici un demers pentru instituirea

unor noi astfel de măsuri. Aceleași dispoziții sunt aplicabile și instituției publice implicate, dacă are calitatea de creditor;

e) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare conform prevederilor legale specifice în vigoare, aplicabile societăților comerciale în perioada de privatizare;

f) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

g) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — Procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului.

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

București, 11 noiembrie 2004.

Nr. 756.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind executarea contractelor de garanție reală mobilă având ca obiect valori mobiliare admise la tranzacționare pe piețele reglementate

În conformitate cu prevederile art. 2, art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificată prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital,

ținând cont de prevederile art. 151 și 152 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și ale art. 25 din Instrucțiunile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 4/2004 privind unele măsuri tranzitorii în aplicarea Legii nr. 297/2004,

având în vedere prevederile titlului VI cap. 5 din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, ale art. 461 din Codul de procedură civilă și ale art. 1689 din Codul civil,

în baza hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din ședința din data de 10 noiembrie 2004,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind executarea contractelor de garanție reală mobilă având ca obiect valori mobiliare admise la tranzacționare pe piețele reglementate și se dispune publicarea acestuia în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin.

Art. 3. — Secretariatul general și Direcția generală supraveghere din cadrul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

p. Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Cristian Traian Ionescu

București, 17 noiembrie 2004.

Nr. 55.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI**CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI****DECIZIE****asupra admisibilității din 11 iunie 2002****în cauza Costandache împotriva României*)**

(Cererea nr. 46312/99)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a II-a), întrunită la data de 11 iunie 2002 în cadrul unei camere formate din: domnii J.-P. Costa, președinte; A.B.Baka, G. Jörundsson, L. Loucaides, C. Bîrsan, M. Ugrekheldze, doamna A. Mularoni, judecători, și doamna S. Dollé, grefieră de secție, având în vedere cererea sus-menționată introdusă la Comisia Europeană a Drepturilor Omului la 11 septembrie 1998,

având în vedere articolul 5 alineatul 2 din Protocolul nr. 11 la Convenție, prin care s-a transferat Curții competența de a examina cererea,

având în vedere observațiile depuse de Guvernul pârât, precum și cele prezentate de reclamantă în replică,

după ce a deliberat, pronunță decizia următoare:

ÎN FAPT

La originea cauzei se află cererea nr. 46312/99, introdusă împotriva României, de către doamna Aurelia Costandache (reclamanta). După decesul acesteia, survenit la data de 21 aprilie 2000, moștenitorii săi, doamna Rodica Gabriela Grumeza, fiica reclamantei, și domnul Mihai Grumeza, nepotul reclamantei, și-au exprimat, în scrisoarea transmisă Curții la data de 6 septembrie 2000, intenția de a continua procedura. Ei sunt reprezentați în fața Curții de domnul Ghiga, avocat în Baroul București.

A. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

Faptele cauzei, astfel cum au fost prezentate de către părți, pot fi rezumate după cum urmează.

În 1939, reclamanta și soțul său au cumpărat 5/8 dintr-un imobil situat la Iași.

În 1950, statul a intrat în posesia imobilului, în temeiul Decretului nr. 92/1950 de naționalizare a anumitor bunuri imobile (numit în continuare *Decretul nr. 92/1950*).

În 1956, statul a vândut imobilul, în temeiul Decretului nr. 513/1956, lui C.N., N.M. și N.S. (persoane fizice), care, în 1963, au vândut imobilul soților P.H. și P.M.

La data de 1 iunie 1968, reclamanta și soțul său au solicitat Primăriei Iași restituirea imobilului, dar cererea le-a fost respinsă.

În 1994, reclamanta a introdus la Judecătoria Iași o acțiune în revendicare imobiliară împotriva Primăriei Iași și a întreprinderii care avea în administrare imobilele statului. În calitate de moștenitoare a soțului său, ea a adus ca argument faptul că bunurile funcționarilor nu puteau fi naționalizate, potrivit Decretului nr. 92/1950. Or, soțul său era medic la momentul naționalizării, iar ea era casnică. Ea a apreciat, prin urmare, că naționalizarea imobilului lor a fost ilegală.

Prin sentința din 3 octombrie 1994, prima instanță i-a respins cererea, cu motivarea că reclamanta nu a demonstrat că bunul revendicat se află în patrimoniul pârâților.

Reclamanta a introdus apel împotriva acestei sentințe. Invocând articolul 480 din Codul civil, ea a arătat că cerințele impuse prin Decretul nr. 92/1950 nu erau îndeplinite la momentul naționalizării, întrucât, atât ea, cât și soțul ei, făceau parte din categorii de persoane excluse de la naționalizare.

Prin decizia din 4 iunie 1997, Tribunalul Județean Iași a respins apelul reclamantei, pe motiv că imobilul revendicat nu se mai află în patrimoniul statului. Instanța a constatat, în această privință, că, după ce a fost naționalizat în temeiul Decretului nr. 92/1950, imobilul a fost vândut soților P.H. și P.M.

Reclamanta a introdus recurs împotriva acestei decizii, subliniind faptul că instanțele ierarhic inferioare nu se pronunțaseră asupra legalității naționalizării și nu analizaseră nici prevederile Decretului nr. 513/1956, nici actele depuse de ea la dosarul de apel.

Prin decizia definitivă din 3 aprilie 1998, Curtea de Apel Iași a respins recursul reclamantei. Această instanță a constatat, mai întâi, că instanțele ierarhic inferioare au încadrat în mod corect acțiunea părții reclamante, considerând că obiectul cererii era o revendicare imobiliară. Instanța a constatat, apoi, că actele depuse la dosar de către părți demonstrau că bunul în litigiu fusese vândut în 1963. Or, având în vedere că bunul nu mai făcea parte din patrimoniul părților pârâte, Curtea de Apel Iași a apreciat că instanțele ierarhic inferioare nu aveau obligația de a compara titlul de proprietate al reclamantei cu cel al soților P.H. și P.M., actualii proprietari ai bunului, întrucât aceștia din urmă nu constituiau parte în litigiu.

Cu privire la ilegalitatea naționalizării susținută de reclamantă, Curtea de Apel a apreciat că, la momentul examinării actelor depuse la dosar de către părți, a rezultat că naționalizarea s-a produs în conformitate cu prevederile Decretului nr. 92/1950, întrucât numele fostului proprietar figura pe listele anexate la decret. Aceasta a adăugat că, oricum, instanțele nu erau competente să se pronunțe cu privire la această problemă, a cărei competență revenea în exclusivitate puterii legislative.

*) Decizia asupra admisibilității din 11 iunie 2002 este reprodusă în facsimil.

La o dată neprecizată, reclamanta a solicitat Procurorului General al României să introducă recurs în anulare împotriva deciziei din 3 aprilie 1998.

Prin scrisoarea din 7 septembrie 1998, Parchetul General i-a comunicat acesteia că cererea i-a fost respinsă, având în vedere că instanțele se pronunțaseră fără a-și depăși competența.

B. DREPTUL ȘI PRACTICA INTERNE APLICABILE

Dispozițiile legale și jurisprudența internă pertinente au fost menționate în hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Brumărescu împotriva României* (Cererea nr. 28342/95, C.E.D.O. 1999-VII, p. 250-256, alineatele 31-44).

CAPETELE DE CERERE

1. Reclamanta susține încălcarea articolului 6 alineatul 1 din Convenție, pe motivul nerespectării duratei rezonabile a procedurii finalizate prin decizia Curții de Apel Iași din 3 aprilie 1998.

2. În plus, aceasta consideră că a suferit o încălcare a dreptului său de acces la justiție garantat de articolul 6 alineatul 1 citat anterior, motivând aceasta prin refuzul Curții de Apel Iași de a examina legalitatea naționalizării și de a stabili că aceasta este lovită de nulitate absolută.

3. Ea reclamă, de asemenea, refuzul Procurorului General al României de a introduce recurs în anulare împotriva deciziei din 3 aprilie 1998, care a încălcat, astfel, articolul 13 din Convenție.

4. Reclamanta susține, de asemenea, încălcarea articolului 14 coroborat cu articolul 6 alineatul 1 din Convenție, cu motivarea că, în cazul altor acțiuni în revendicarea unor imobile naționalizate, instanțele au dat câștig de cauză foștilor proprietari.

5. Invocând articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, ea apreciază că naționalizarea imobilului său a fost ilegală și că decizia Curții de Apel Iași din 3 aprilie 1998 a constituit o privare de bunul său, fără ca această privare să urmărească o cauză de utilitate publică și fără ca reclamanta să aibă posibilitatea de a primi vreo despăgubire.

ÎN DREPT

A. Observație preliminară

Curtea notează că doamna Aurelia Costandache a decedat la data de 21 aprilie 2000, dar moștenitorii acesteia, respectiv, doamna Rodica Gabriela Grumeza și domnul Mihai Grumeza și-au exprimat, prin scrisoarea transmisă Curții la data de 6 septembrie 2000, intenția de a continua procedura.

Curtea arată, apoi, că doamna Rodica Grumeza a renunțat, la 27 iulie 2000, la succesiunea defunctei, acesta nefiind cazul domnului Mihai Grumeza. Curtea estimează, prin urmare, având în vedere obiectul prezentei cauze și totalitatea elementelor de care dispune, că numai domnul Mihai Grumeza (reclamantul) poate pretinde că are un interes suficient care să justifice continuarea examinării plângerii și, în consecință, îi recunoaște acestuia calitatea de a se substitui reclamantei în procedura în fața Curții (a se vedea hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza *Vocaturò împotriva Italiei*, din 24 mai 1991, seria A nr. 206-C, p. 29, alin. 2, hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza *G. împotriva Italiei*, din 27 februarie 1992, seria A nr. 228-F, p. 65, alin. 2 și hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza *Pandolfelli și Palumbo împotriva Italiei* din 27 februarie 1992, seria A, nr. 231-B, p. 16, alin. 2).

B. Cu privire la capetele de cerere

1. a) Reclamantul apreciază că durata procedurii în revendicare și în constatarea nulității naționalizării imobilului moștenit de el nu corespunde cerinței de celeritate, garantate de art. 6 alin. 1 din Convenție, ale cărui prevederi aplicabile dispun:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale (...), de către o instanță (...) care să decidă (...) asupra contestațiilor sale privind drepturi și obligații cu caracter civil.”

Guvernul nu a prezentat observații cu privire la acest capăt de cerere.

Curtea constată că procedura în cauză, care a debutat în 1994 și s-a încheiat la 3 aprilie 1998, a durat aproximativ patru ani, parcurgând toate cele trei instanțe. Ea apreciază, luând în considerare criteriile ce reies din jurisprudența sa în materie de „termen rezonabil” (complexitatea cauzei, conduita reclamantului și cea a autorităților competente și importanța litigiului pentru reclamant), că un asemenea termen apare ca rezonabil, în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție.

Rezultă că acest capăt de cerere trebuie respins ca fiind în mod evident neîntemeiat, în aplicarea art. 35 alin. 3 și 4 din Convenție.

b) Reclamantul susține, apoi, încălcarea dreptului său de acces la justiție pe motivul refuzului Curții de Apel Iași de a examina legalitatea naționalizării. El invocă art. 6 alin. 1 sus-menționat.

În opinia Guvernului, Curtea de Apel Iași nu a privat-o pe reclamantă de dreptul său de acces la justiție, având în vedere că motivul de respingere a cererii sale a fost utilizarea neadecvată a procedurii judiciare. Guvernul admite că decizia Curții de Apel Iași cuprinde și considerații generale cu privire la competența limitată a instanțelor de a se pronunța asupra legalității naționalizării, dar apreciază că din

textul hotărârii reiese clar că aceste considerații nu au influențat în nici un fel decizia prin care instanțele au respins acțiunea reclamantei.

Curtea observă, mai întâi, că bunica reclamantului nu a fost împiedicată să sesizeze instanțele interne, și că, așa cum rezultă din hotărârea Curții de Apel, instanțele au examinat actele depuse la dosar de către părți și au concluzionat că naționalizarea a fost conformă cu Decretul nr. 92/1950. Curtea arată, în continuare, că din decizia Curții de Apel reiese cu claritate motivul pentru care aceasta din urmă a menținut hotărârile pronunțate de instanțele inferioare, prin care acțiunea persoanei interesate a fost respinsă, motivul fiind lipsa calității procesuale pasive a părților.

În aceste condiții, Curtea apreciază că situația de fapt este diferită de cea din cauza *Brumărescu*, în care Curtea a constatat încălcarea dreptului de acces la justiție, în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție, tocmai pe motivul excluderii, de către Curtea Supremă de Justiție, din sfera de competență a tribunalelor a soluționării acțiunii în revendicare a reclamantului (a se vedea hotărârea în cauza *Brumărescu împotriva României*, Cererea nr. 28342/95, C.E.D.O. 1999-VII, p. 250-256, alineatele 61-62).

Rezultă că și acest capăt de cerere trebuie respins ca fiind în mod evident neîntemeiat, în aplicarea art. 35 alin. 3 și 4 din Convenție.

2. Reclamantul apreciază că refuzul Procurorului General al României de a introduce recurs în anulare împotriva deciziei din 3 aprilie 1998 constituie o încălcare a dreptului său la un recurs efectiv, în sensul art. 13 din Convenție, care dispune:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de (...) Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

Guvernul nu a prezentat observații cu privire la acest capăt de cerere.

Curtea observă că, cerând Procurorului General să introducă recurs în anulare, reclamantul intenționa să obțină redeschiderea procesului soluționat printr-o hotărâre definitivă și reexaminarea cauzei de către Curtea Supremă de Justiție. Or, Curtea reamintește că, potrivit jurisprudenței sale, Convenția nu garantează, ca atare, dreptul la revizuirea unui proces (a se vedea cauza *Miliani împotriva Franței*, cererea nr. 32916/96, decizie a Comisiei din 2 iulie 1997, *Decizii și rapoarte* 90-A, p. 161, 169).

Rezultă că acest capăt de cerere este incompatibil *ratione materiae* cu prevederile Convenției în sensul art. 35 alin. 3 și trebuie respins, în aplicarea art. 35 alin. 4.

3. Reclamantul se plânge și de faptul că a fost supus unei discriminări în raport cu ceilalți foști proprietari de imobile naționalizate, cărora instanțele interne le-ar fi dat câștig de cauză în cadrul unor acțiuni similare. El invocă articolului 6 citat anterior în substanță, coroborat cu articolul 14 din Convenție, care prevede că:

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de (...) Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

Guvernul nu a prezentat observații cu privire la acest capăt de cerere.

Curtea constată că afirmațiile reclamantului nu sunt susținute de nici un element din dosar. Rezultă că acest capăt de cerere trebuie respins ca fiind în mod evident neîntemeiat, în aplicarea art. 35 alin. 3 și 4 din Convenție.

4. Reclamantul apreciază, în final, că, din cauza hotărârilor judecătorești prin care i-a fost respinsă cererea de restituire a imobilului, el a suferit o priveră de proprietate, care este contrară articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, care, prin prevederile sale aplicabile, dispune astfel:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

Guvernul apreciază că reclamantul nu dispunea de un bun sau de o speranță legitimă, în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Invocând cauza *Malhous împotriva Republicii cehe* (cererea nr. 33071/96, decizia din 13 decembrie 2000), arată că litigiul adus de bunica reclamantului în fața instanțelor interne privea un bun vândut de stat în 1963 și ieșit, prin urmare, din patrimoniul acestuia, cu mulți ani înaintea ratificării Convenției de către statul român. Guvernul susține că soluția aleasă de partea interesată, și anume, introducerea unei acțiuni în revendicare împotriva statului, nu se putea finaliza prin restituirea imobilului, și că partea ar fi trebuit, în schimb, să introducă o astfel de acțiune împotriva actualilor proprietari ai imobilului. Guvernul arată, în final, că reclamantul poate obține despăgubiri în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 care prevede, la articolul 1, că persoanele deposedate abuziv de proprietatea lor în această perioadă sunt îndreptățite la măsuri reparatorii prin echivalent.

Reclamantul consideră că prezenta cauză este diferită de cauza *Malhous împotriva Republicii cehe*, citată de Guvern, care nu ar fi, prin urmare, aplicabilă în speță. El arată, în această privință, că naționalizarea imobilului este lovită de nulitate absolută, condițiile Decretului nr. 92/1950 nefiind îndeplinite la momentul naționalizării. El apreciază că a suferit o confiscare de fapt, incompatibilă cu dreptul său la respectarea bunurilor proprii. El consideră, de asemenea, că nu poate obține, pe calea unei acțiuni în justiție, acordarea unei reparații prin echivalent.

Curtea reamintește că un reclamant nu poate pretinde o încălcare a articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenție decât în măsura în care hotărârile contestate de acesta se raportau la „bunurile” sale, în sensul acestei prevederi. Ea arată, în continuare, că potrivit jurisprudenței sale, noțiunea de „bunuri” poate cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe, în baza cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține folosința efectivă a unui drept de proprietate. În schimb, speranța de a i se recunoaște un vechi drept de proprietate, a cărui exercitare efectivă nu a mai fost posibilă o perioadă îndelungată, nu poate fi considerat ca „bun” în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenție (conform hotărârii în cauza *Prințul Hans-Adam II de Lichtenstein împotriva Germaniei*, cererea nr. 42527/98, din 27 iunie 2001, alin. 83).

În speță, bunica reclamantului a introdus în fața instanțelor interne o acțiune în revendicare îndreptată împotriva statului. Ea a contestat valabilitatea exproprierii înfăptuite de către autorități în 1950, argumentând în principal cu faptul că măsura contravenea chiar prevederilor Decretului nr. 92/1950.

Curtea remarcă faptul că exproprieria a fost făcută de autoritățile române, așa cum arată și decizia Curții de Apel Iași, în 1950, adică înainte de 20 iunie 1994, data intrării în vigoare a Convenției pentru România. Curtea nu este, prin urmare competentă *ratione temporis* să se pronunțe cu privire la circumstanțele exproprierii sau la efectele continue produse de aceasta până în prezent (conform deciziei în cauza *Malhous împotriva Republicii cehe*, cererea nr. 33071/96, 13 decembrie 2000, C.E.D.O. 2000-XII). Ea apreciază că, în aceste condiții, nu poate fi vorba de o încălcare continuă a Convenției imputabilă autorităților române și susceptibilă de a-și exercita efectele în limitele temporale asupra cărora Curtea este chemată să se pronunțe (conform hotărârii în cauza *Prințul Hans-Adam II de Lichtenstein împotriva Germaniei*, sus-menționată, alin. 85).

Ca urmare a exproprierii, nici bunica reclamantului, nici reclamantul însuși, în calitatea sa de moștenitor, nu au fost în măsură să exercite vreun drept de proprietate asupra bunului. În consecință, nu se poate considera, din perspectiva art. 1 din Primul Protocol sus-menționat, că reclamantul a conservat un drept de proprietate sau un drept la restituire ce ar putea fi interpretat ca o „speranță legitimă”, în sensul jurisprudenței Curții.

În aceste condiții, Curtea consideră că hotărârile instanțelor interne nu au adus nici o atingere „bunurilor” reclamantului, în sensul art. 1 din Primul Protocol. Rezultă că acest capăt de cerere este incompatibil *ratione materiae* cu prevederile Convenției în sensul art. 35 alin. 3 și trebuie respins, în aplicarea art. 35 alin. 4.

În măsura în care reclamantul susține și imposibilitatea de a obține despăgubiri pentru imobilul său conform dreptului român, Curtea reamintește că nu este garantat de Convenție un drept la reparație pentru prejudicii a căror cauză inițială nu constituie o încălcare a Convenției (a se vedea cauza *Mayer și alții împotriva Germaniei*, cererile nr. 18890/91, 19048/91, 19342/92 și 19549/92, decizia Comisiei din 4 martie 1996, *Decizii și rapoarte* 85, p. 18).

Rezultă că acest capăt de cerere este, de asemenea, incompatibil *ratione materiae* cu prevederile Convenției în sensul art. 35 alin. 3 și trebuie respins, în aplicarea art. 35 alin. 4.

Pentru aceste motive, Curtea, cu majoritate de voturi

Declară cererea inadmisibilă.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”